Quelle: https://manuscripta.at/?ID=743
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

de iuda traditore suo ꝑ psalmistā dn̄s dicit. Equidē sui
micus m̄s male dixisset mihi supportasse utiq; et si is q̄
oderat me sup me magna locutus fuisset. abscondisse
me utiq; abeo. Tu uero homo unanimus dux m̄s et notus
meus. qui simul mecū dulces capiebas cibos. in domo di
ambulauimus cū consensu. Et rursum. Homo pacis meę
in quo sperabā. qui edebat panes meos. ampliauit ad
uersū me supplantionē. Ac sic de traditore suo apertis
uocibus dicat. Transgressionē eius tanto grauius ꝓtuli.
quanto hanc abeo qui meus ē uidebat̄ sensi. Omnes
ergo electi quia summi capitis membra sunt. caput
quoq; suū in passionibus sequunt̄. ut ipsos aduersarios
in sua morte sentiant de quorū uita ꝑsumebant. et
tanto eis crescat merces operis quanto eis uirtutis
lucrū ꝓficit exalienę damno cartatis. Sed quia dura
sunt quę ꝑdicunt̄ de afflictione mortis. ꝓtinus conso
latio subdit̄ de gaudio resurrectionis. cū dicit̄. Capillus
de capite uro n̄ peribit. Scimus frēs. quia caro incisa do
let. capillus incisus n̄ dolet. Ait ergo martyribus suis.
Capillus de capite uro non peribit. uidelicet apte dicens.
Cur timetis. ne pereat q̄d incisū dolet quando et illud
in uobis perire non potest q̄d incisū n̄ dolet. Sequitur.
Inpatientia ura possidebitis animas uras. Id circo pos
sessio animę in uirtute patientię ponit̄. quia radix
omniū custosq; uirtutū patientia est. Per patientiā uero
possidemus uras. quia dū nobis ipsis dominari discimus.
hoc ipsū incipimus possidere quod sumus. Patientia uera

animas